

ปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในตำบลบางขุนไทร อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

Factors Affecting the Potential of Cultural Tourist Attractions in Bangkhunsai Subdistrict, Ban Laem District, Phetchaburi Province

ประสารโชค ชูวนุติ และชนัด เผ่าพันธ์ดี

Prasarnchoke Thuvanuti and Chanad Paopandee

โครงการทวิปริญญาโททางรัฐประศาสนศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพฯ 10240

Dual Master's Degree Program in Public Administration and Business Administration Program, Ramkhamhaeng University,
Bangkok 10240

*To whom correspondence should be addressed. e-mail: chanadb2@gmail.com

Received: 05 October 2021, Revised: 13 December 2021, Accepted: 05 April 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 2) ศึกษาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และ 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในตำบลบางขุนไทร อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในตำบลบางขุนไทร อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 379 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.981 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในตำบลบางขุนไทร โดยรวมและรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 3.98) เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการบริหารจัดการชุมชน ($\bar{x}$ = 4.03) ด้านผู้นำชุมชน ($\bar{x}$ = 3.99) ด้านการมีส่วนร่วม ($\bar{x}$ = 3.96) ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมชุมชน ($\bar{x}$ = 3.95) และด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชน ($\bar{x}$ = 3.94) ตามลำดับ 2) ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในตำบลบางขุนไทร โดยรวมและรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 3.62) เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านกิจกรรม ($\bar{x}$ = 4.08) ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{x}$ = 4.07) ด้านสิ่งดึงดูดใจ ($\bar{x}$ = 4.02) ด้านความสามารถในการเข้าถึง ($\bar{x}$ = 3.95) ด้านความสามารถในการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยว ($\bar{x}$ = 3.94) และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{x}$ = 3.92) ตามลำดับ และ 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในตำบลบางขุนไทร ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วม (X_2) ด้านผู้นำชุมชน (X_1) และด้านการบริหารจัดการชุมชน (X_3) มีประสิทธิภาพในการทำนาย (R) ร้อยละ 44.90

คำสำคัญ : ปัจจัยการพัฒนา ศักยภาพ แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในตำบลบางขุนไทร อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

Abstract

This research aimed to: 1) study the development factors of cultural tourist attractions in Bangkhunsai Subdistrict, Ban Laem District, Phetchaburi Province, 2) study the potential of cultural attractions in Bangkhunsai Subdistrict, Ban Laem District, Phetchaburi Province, and 3) study the factors affecting the potential of cultural tourist attractions, Bangkhunsai subdistrict, Ban Laem district, Phetchaburi Province. This research was an exploratory research. The research samples were 379 people living in the study site. The tool for data collection was the 5-level rating scale questionnaire with confidence equal at 0.981. The data was analyzed by using frequency, percentage, mean, standard deviation, and stepwise multiple regression analysis. The research found that 1) the overall development factors and aspects of cultural tourist attractions were at a high level ($\bar{x}$ = 3.98). When each aspect was considered, it was found that the aspects from high to low mean included community management ($\bar{x}$ = 4.03), community leader ($\bar{x}$ = 3.99), participation ($\bar{x}$ = 3.96), local wisdom and community culture ($\bar{x}$ = 3.95), and support from government agencies and private organizations ($\bar{x}$ = 3.94), respectively, 2) the overall potential and aspects of cultural attractions were at a high level ($\bar{x}$ = 3.62). When each aspect was considered, it was found that from high to low mean consisted of activities ($\bar{x}$ = 4.08), ancillary service ($\bar{x}$ = 4.07), attraction ($\bar{x}$ = 4.02), accessibility ($\bar{x}$ = 3.95), available package ($\bar{x}$ = 3.94), and amenities ($\bar{x}$ = 3.92), respectively, and 3) the factors affecting

the potential of cultural tourist attractions included participation (X_2), community leader (X_1), and community management (X_3), The predictive efficiency (R) was 44.90 percent.

Keywords : Development factors, Potential, Cultural Tourist Attractions in Bangkhunsai Subdistrict, Ban Laem District, Phetchaburi Province

บทนำ

องค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ (United Nations World Tourism Organization: UNWTO) ระบุว่าหนึ่งในภาคส่วนที่มีการเติบโตทางเศรษฐกิจมากที่สุดและรวดเร็วที่สุด คือ “การท่องเที่ยว” โดยมีประชากรนับพันล้านคนทั่วโลกที่เดินทางท่องเที่ยวทุกปี และคาดว่าจำนวนนักท่องเที่ยวจะเพิ่มขึ้น 3.3% ทุกปีจนถึงปี 2579 (ค.ศ.2030) การท่องเที่ยวไม่เพียงแต่ทำให้เศรษฐกิจเติบโตขึ้นเท่านั้น แต่ยังเป็นอุตสาหกรรมที่ส่งเสริมความเข้าใจและวัฒนธรรมอันดีระหว่างประเทศ ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนด้านสังคมและการมีส่วนร่วมต่อเศรษฐกิจชุมชนให้มีการพัฒนามากยิ่งขึ้นอีกด้วย ซึ่งองค์การการท่องเที่ยวโลก (UNWTO) ได้ยืนยันว่าการท่องเที่ยวยังคงเติบโตต่อไป และจะมีการเดินทางทั่วโลกจำนวน 1.56 พันล้านครั้ง การเดินทางจำนวนมหาศาลนี้ก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมข้ามชาติทั้งในระดับ ท้องถิ่น ภูมิภาค และโลก [1] และวัฒนธรรมจะเป็นสิ่งดึงดูดใจที่สำคัญที่ทำให้ให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปยังประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ในขณะที่วัฒนธรรมของแต่ละประเทศจะมีการเคลื่อนไหวไปยังประเทศอื่นโดยผ่าน การประชุมหรือสัมมนา การจัดงานแสดงสินค้า อาหาร ดนตรี ภาพยนตร์ และสื่อ โฆษณาต่าง ๆ [2] ซึ่งยิ่งทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปยังพื้นที่ที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างจากตน เพื่อเรียนรู้ เข้าใจ และเห็นคุณค่าสถาปัตยกรรม ศิลปะ ประเพณี เทศกาล วิถีชีวิตของคนในพื้นที่อื่น ซึ่งเรียกอีกนัยหนึ่งว่า “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม”

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจึงเป็นการเรียนรู้ถึงวัฒนธรรม มรดกทางประวัติศาสตร์ เยี่ยมชมงานสถาปัตยกรรม และสัมผัสวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในประเทศนั้น รวมถึงซื้อของที่ระลึกที่เป็นงานหัตถกรรมผลงานฝีมือที่เกิดจากภูมิปัญญาของคนในประเทศนั้น นับเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่ได้นำเอาวัฒนธรรมมาเป็นจุดขาย เพื่อดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวในประเทศและนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่ให้ความสนใจที่จะเรียนรู้วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรม และสัมผัสวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่นนั้น ๆ [3]

จังหวัดเพชรบุรี เป็นจังหวัดที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของกรุงเทพมหานคร มีเนื้อที่ประมาณ 6,225,138 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 3,890,711 ไร่ จัดเป็นจังหวัดที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับที่ 36 ของประเทศไทย โดยมีส่วนที่กว้างที่สุดในแนวทิศตะวันออก-ตะวันตก เป็นระยะทาง 103 กิโลเมตร และส่วนที่ยาวที่สุดในแนวทิศเหนือ-ใต้ เป็นระยะทาง 80 กิโลเมตร เป็นเมืองด่านสำคัญระหว่างภาคกลางและภาคใต้ มีชื่อเสียงในฐานะเป็นแหล่งผลิตน้ำตาล เนื่องจากมีต้นตาลหนาแน่น และยังเป็นเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญหลายอย่าง ซึ่งเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั่วประเทศ จังหวัดเพชรบุรีจึงเป็นจังหวัดที่มีกิจกรรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม สำหรับทุกกลุ่มอายุ แต่การท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบุรียังคงค่อนข้างเป็นที่น่าสนใจเฉพาะบางพื้นที่เท่านั้น ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวหลัก เช่น หาดชะอำ เป็นต้น หากยังมีแหล่งท่องเที่ยวทางด้านประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม วิถีชีวิต แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติอื่น ๆ และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เหมาะสมกับการท่องเที่ยว แต่ทรัพยากรการท่องเที่ยวเหล่านี้ยังขาดการดูแล และการจัดการ ที่เหมาะสม รวมทั้งยังขาดการประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จัก [4]

ตำบลบางขุนไทร เป็นตำบลหนึ่งในอำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี เป็นตำบลเล็ก ๆ ที่มีลักษณะเป็นที่ลุ่มชายฝั่งทะเล และพื้นที่บางส่วนเป็นป่าชายเลน ชาวบ้านที่อาศัยอยู่ใกล้ทะเล (หมู่ 1 หมู่ 2 หมู่ 3 หมู่ 4 หมู่ 8 หมู่ 10) ประกอบอาชีพประมง ทำนาเกลือ ส่วนชาวบ้านที่อาศัยอยู่บนที่ราบดอน (หมู่ 5 หมู่ 6 หมู่ 7 หมู่ 9 หมู่ 11) ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น ทำนาปี ทำสวน ปลูกผัก เลี้ยงสัตว์และรับจ้างทั่วไป และยังคงมีแหล่งท่องเที่ยวที่ต่าง ๆ ที่น่าสนใจ เช่น วัดบางขุนไทร ศาลเจ้าได้เซียและวิถีชีวิตชาวเล ซึ่งสถานที่เหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้มาสัมผัสกับวัฒนธรรม และวิถีชีวิตในท้องถิ่น [5]

บทความวิจัยนี้จะนำเสนอผลการศึกษาปัจจัยการพัฒนาที่ส่งผลต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในตำบลบางขุนไทร อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี เพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงานภาครัฐตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องซึ่งมีการรณรงค์และเผยแพร่ความสำคัญและความจำเป็นในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน เพื่อที่จะทำให้ประชาชนในพื้นที่เกิดความตระหนักและเห็นคุณค่าในการอนุรักษ์และพัฒนาของทรัพยากรป่าชายเลน ให้อยู่คู่ชุมชนชาวตำบลบางขุนไทรตลอดไป

คำถามการวิจัย

1. ปัจจัยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในตำบลบางขุนไทร อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับใด
2. ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในตำบลบางขุนไทร อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับใด

3. ปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในตำบลบางขุนไทร อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

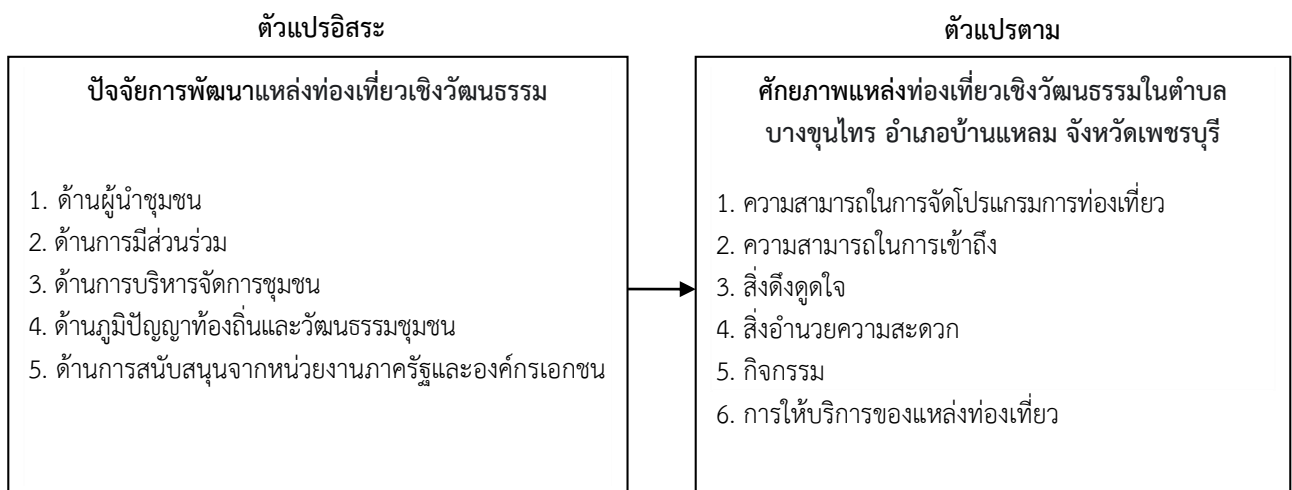
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในตำบลบางขุนไทร อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี
2. เพื่อศึกษาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในตำบลบางขุนไทร อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี
3. เพื่อศึกษาปัจจัยการพัฒนาที่ส่งผลต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในตำบลบางขุนไทร อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว โดยทำการสังเคราะห์จากแนวคิด ทฤษฎี และผลการวิจัยของ [6] [7] [8] [9] [10] [11] [12] ทำให้ได้ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้ง 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านผู้นำชุมชน ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการบริหารจัดการชุมชน ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมชุมชน และด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชน และศึกษาเกี่ยวกับศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว ตามแนวคิดของ ไพร สตีเวน [13] กล่าวถึง แหล่งท่องเที่ยวควรประกอบด้วยองค์ประกอบ 6 ประการ ได้แก่ 1) ความสามารถในการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยว (Available package) 2) ความสามารถในการเข้าถึง (Accessibility) 3) สิ่งดึงดูดใจ (Attraction) 4) สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) 5) กิจกรรม (Activities) และ 6) การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว (Ancillary Service)

กรอบแนวคิดการวิจัย

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในตำบลบางขุนไทร อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งประกอบไปด้วยหมู่บ้านทั้งหมด 11 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ 1 บ้านบางขุนไทร หมู่ 2 บ้านบางขุนไทร หมู่ 3 บ้านบางขุนไทร หมู่ 4 บ้านแขก (บางขุนไทร) หมู่ 5 บ้านดอนผิงแดด หมู่ 6 บ้านดอนวัด หมู่ 7 บ้านดอนไทย หมู่ 8 บ้านบางอิน หมู่ 9 บ้านป่าขาด หมู่ 10 บ้านสามัคคี หมู่ที่ 11 บ้านดอนไทย ซึ่งมีประชากร จำนวน 7,124 คน [4]

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยใช้วิธีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณสูตรทาโร ยามาเน่ [14] ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 379 คน จากนั้นใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

พื้นที่ในการวิจัย

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลในตำบลบางขุนไทร อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการศึกษาแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจ (Checking) ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ซึ่งตอนที่ 2 และ 3 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด และตอนที่ 4 เป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open Ended) แสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในตำบลบางขุนไทร อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี การทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค [7] ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของแบบสอบถาม ทั้งฉบับเท่ากับ 0.981 และค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาด้วยค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00

วิธีการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับผู้นำชุมชน 11 แห่ง ในตำบลบางขุนไทร อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี เพื่อแจกแบบสอบถามให้กับประชาชนในตำบลบางขุนไทร พร้อมรับคืนด้วยตนเอง จำนวน 379 ชุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามด้วยสถิติค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในตำบลบางขุนไทร อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านการบริหารจัดการชุมชน รองลงมาคือ ด้านผู้นำชุมชน ด้านการมีส่วนร่วม ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมชุมชน และด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชน ตามลำดับ แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในตำบลบางขุนไทร อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี โดยรวมและรายด้าน

ปัจจัยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ	ลำดับที่
1. ด้านผู้นำชุมชน	3.99	0.59	มาก	2
2. ด้านการมีส่วนร่วม	3.96	0.55	มาก	3
3. ด้านการบริหารจัดการชุมชน	4.03	0.56	มาก	1
4. ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมชุมชน	3.95	0.54	มาก	4
5. ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชน	3.94	0.53	มาก	5
รวม	3.98	0.50	มาก	

2. ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในตำบลบางขุนไทร อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านกิจกรรมรองลงมาคือ ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว ด้านสิ่งดึงดูดใจ ด้านความสามารถในการเข้าถึง ด้านความสามารถในการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยว และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ตามลำดับ แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในตำบลบางขุนไทร อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี โดยรวมและรายด้าน

ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ	ลำดับที่
1. ด้านความสามารถในการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยว	3.94	0.55	มาก	5
2. ด้านความสามารถในการเข้าถึง	3.95	0.57	มาก	4
3. ด้านสิ่งดึงดูดใจ	4.02	0.57	มาก	3
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3.92	0.57	มาก	6
5. ด้านกิจกรรม	4.08	0.57	มาก	1
6. ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว	4.07	0.55	มาก	2
รวม	3.62	0.56	มาก	

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในตำบลบางขุนไทร อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วม (X_2) ด้านผู้นำชุมชน (X_1) และด้านการบริหารจัดการชุมชน (X_3) มีประสิทธิภาพในการทำนาย ร้อยละ 44.90 สามารถสร้างสมการการถดถอยในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการการถดถอยในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y}_{tot} = 0.717 + 0.315(X_2) + 0.264(X_1) + 0.149(X_3)$$

สมการการถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_{tot} = 0.311(X_2) + 0.277(X_1) + 0.148(X_3)$$

อภิปรายผลการวิจัย

1. ปัจจัยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในตำบลบางขุนไทร อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.98$, S.D. = 0.50) เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านการบริหารจัดการชุมชน ($\bar{x} = 4.03$, S.D. = 0.56) รองลงมาคือ ด้านผู้นำชุมชน ($\bar{x} = 3.99$, S.D. = 0.59) ด้านการมีส่วนร่วม ($\bar{x} = 3.96$, S.D. = 0.55) ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมชุมชน ($\bar{x} = 3.395$, S.D. = 0.54) และด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชน ($\bar{x} = 3.94$, S.D. = 0.53) ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในตำบลบางขุนไทรมีจุดแข็งด้านการบริหารจัดการชุมชน รวมไปถึงมีผู้นำชุมชนที่เข้มแข็งพยายามนำสิ่งที่เป็นจุดเด่นของชุมชนมาสร้างสรรค์และพัฒนาให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชนของตนเองอย่างน่าชื่นชม รวมทั้งการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน อย่างไรก็ตามผู้นำชุมชนก็กำลังผลักดันและเสนอแนะให้องค์กรภาครัฐเข้ามาช่วยเหลืออย่างจริงจัง สอดคล้องกับแนวคิดของ [16] ได้ให้แนวทางการวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมไว้ว่า ควรส่งเสริมให้ประชาชนท้องถิ่นเห็นความสำคัญของการท่องเที่ยวที่มีต่อเศรษฐกิจในสังคม การพัฒนา การท่องเที่ยวจะต้องขึ้นอยู่กับจุดประสงค์และความต้องการของชุมชน การโฆษณาประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยว ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยว เงินทุนและแรงงาน เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมและงานเทศกาลที่จัดขึ้น กิจกรรมที่จัดขึ้นจะต้องสะท้อนให้เห็นถึงประวัติศาสตร์ วิถีชีวิตความเป็นอยู่ และสภาพทางภูมิศาสตร์ของท้องถิ่น และพยายามขจัดปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชนให้เรียบร้อย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ [17] ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับความเข้มแข็งของชุมชนบ้านนาสะอู้งตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้มแข็งของชุมชน ซึ่งประกอบด้วย 1) ด้านผู้นำชุมชนที่มีความรู้ความสามารถ 2) ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของประชาชน 3) ด้านการบริหารจัดการชุมชน 4) ด้านการเรียนรู้ร่วมกันของชุมชน 5) ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมชุมชน และ 6) ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเข้มแข็งของชุมชนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในตำบลบางขุนไทร อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.62$, S.D. = 0.56) เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านกิจกรรม ($\bar{x} = 4.08$, S.D. = 0.57) รองลงมาคือ ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.07$, S.D. = 0.55) ด้านสิ่งดึงดูดใจ ($\bar{x} = 4.02$, S.D. = 0.57) ด้านความสามารถในการเข้าถึง ($\bar{x} = 3.95$, S.D. = 0.57) ด้านความสามารถในการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.94$, S.D. = 0.55) และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{x} = 3.92$, S.D. = 0.57) ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากในตำบลบางขุนไทร อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรีมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมหลายแห่ง เนื่องจากเป็นจังหวัดที่มีเรื่องราวประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม วิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอยู่มากมาย อย่างไรก็ตามการท่องเที่ยวในตำบลบางขุนไทรยังไม่เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวอย่างกว้างขวางนัก เนื่องจากยังขาดการประชาสัมพันธ์ ขาดการศึกษาด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่จะเลือกให้นักท่องเที่ยวและดึงดูดใจนักท่องเที่ยวขาดการเชื่อมต่อเส้นทางการท่องเที่ยวอย่างเป็นรูปธรรม สอดคล้องกับแนวคิดของ [18] กล่าวว่า การที่จะพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพนั้นต้องเข้าถึงพื้นที่นั้น ๆ อีกทั้งควรคำนึงถึงองค์ประกอบของการท่องเที่ยว 6 ประการ ได้แก่ ความสามารถในการเข้าถึง (Accessibility) สิ่งดึงดูดใจ (Attraction) สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว (Ancillary Service) ที่พัก (Accommodation) และกิจกรรม (Activities) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ [17] ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับความเข้มแข็งของชุมชนบ้านนาสะอู้งตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้มแข็งของชุมชน ซึ่งประกอบด้วย 1) ด้านผู้นำชุมชนที่มีความรู้ความสามารถ 2) ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของประชาชน 3) ด้านการบริหารจัดการชุมชน 4) ด้านการเรียนรู้ร่วมกันของชุมชน 5) ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมชุมชน และ 6) ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชน โดยรวมภาพอยู่ในระดับมาก

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในตำบลบางขุนไทร อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วม (X_2) ด้านผู้นำชุมชน (X_1) และด้านการบริหารจัดการชุมชน (X_3) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือกันของคนในชุมชน โดยมีผู้นำเป็นผู้ประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับคนในชุมชน ในการบริหารจัดการชุมชนให้มีศักยภาพและได้รับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ [8] กล่าวว่า ชุมชนเข้มแข็ง สมาชิกในชุมชนจะต้องมีความตระหนักถึงการมีส่วนร่วมและมีศักยภาพในการแก้ไขปัญหาหรือร่วมกันพัฒนา เพื่อเอื้อประโยชน์ต่อสมาชิกในชุมชน โดยสามารถบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ หรือดำเนินกิจกรรมพัฒนาต่างๆ ได้ด้วยชุมชนเอง รวมถึงความสามารถในการแก้ไขปัญหาที่จะส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตในชุมชนได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ [9] ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้มแข็งของชุมชนหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบอำเภอเกาะจันทร์ จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้มแข็งของชุมชน ได้แก่ การสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชน กระบวนการจัดการชุมชน การมีส่วนร่วม ผู้นำชุมชน ส่งผลทางบวกต่อความเข้มแข็งของชุมชนฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้ง 4 ปัจจัยนี้สามารถพยากรณ์ความเข้มแข็งของชุมชนฯ ได้ร้อยละ 50.80 ($R^2=0.508$)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านความสามารถในการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวพบว่า ผู้นำควรแสดงภาวะผู้นำในการกล้าตัดสินใจ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์โดยการจัดการเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ธนาคาร ไปรษณีย์ โรงพยาบาล เป็นต้น ให้มีมากขึ้น เพื่อประโยชน์ของส่วนรวมและสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว

1.2 ด้านความสามารถในการเข้าถึงพบว่า ควรมีการจัดระบบการรักษาความปลอดภัยและเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยให้มากขึ้น เพื่อให้ครอบคลุมพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว คอยดูแลทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว ความปลอดภัยของยานพาหนะ ความปลอดภัยของตัวนักท่องเที่ยวเอง เพื่อให้นักท่องเที่ยวอุ่นใจในขณะที่มีท่องเที่ยวในพื้นที่

1.3 ด้านสิ่งดึงดูดใจพบว่า ชุมชนควรเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของชุมชน โดยการสร้างจิตสำนึกให้แก่คนในชุมชนให้เห็นความสำคัญ มีความผูกพัน ความรัก และความห่วงใยต่อทรัพยากรธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรมของชุมชน เพื่อให้เกิดความร่วมมือกันในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งจะสามารถลดปัญหาความขัดแย้งในชุมชน

1.4 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกพบว่า ภาครัฐและภาคเอกชนควรให้การสนับสนุนความรู้ทางวิชาการในการแก้ไขปัญหาของชุมชน เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาการบริหารจัดการ ปรับปรุงระบบการสื่อสารหรือช่องทางการสื่อสารแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในตำบลบางขุนไทรให้มีศักยภาพมากยิ่งขึ้น

1.5 ด้านกิจกรรมพบว่า ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดตั้งกลุ่มในการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อร่วมกันจัดกิจกรรมที่สอดแทรกวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของคนในชุมชน เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เข้าร่วมทำกิจกรรมกับชุมชนมากขึ้น

1.6 ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวพบว่า ควรมีการอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวให้มากขึ้น และเพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยว เช่น จุดนั่งพักผ่อนให้เพียงพอสำหรับนักท่องเที่ยว ป้ายเตือน ป้ายบอกทางที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่นๆ ที่อาจส่งผลต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในตำบลบางขุนไทร อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี เช่น ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านการเมืองการปกครอง ปัจจัยด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ ปัจจัยด้านการสร้างเครือข่าย เป็นต้น เพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการบริการของแหล่งท่องเที่ยวและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมชุมชนในตำบลบางขุนไทรต่อไป

2.2 ควรมีการศึกษาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในตำบลอื่นๆ ในอำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาและเป็นประโยชน์กับแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม พร้อมทั้งควรศึกษาความเป็นไปได้ในการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเหล่านั้นให้เข้ากับแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในตำบลบางขุนไทร ซึ่งจะทำให้มีความน่าสนใจและจุดใจให้เกิดความคุ้มค่าในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น

2.3 ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพ เพื่อสัมภาษณ์ผู้บริหาร ประชาชนในชุมชน นักท่องเที่ยว หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกและนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในตำบลบางขุนไทร อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรีให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- [1] สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. Tourism Economic รายงานภาวะเศรษฐกิจการท่องเที่ยว Review. กรุงเทพมหานคร : สำนักงาน; 2562.
- [2] Richards, G. Creating a New Tourism? In tourism I culture : Debates del Congress de Truism Cultural. Barcelona : Interacts Foundation; 2007.
- [3] ไกรฤกษ์ ปิ่นแก้ว. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม. [อินเทอร์เน็ต]. 2557 [เข้าถึงเมื่อ 2563 พฤศจิกายน 12]. เข้าถึงได้จาก: <http://tourism-dan1.blogspot.com/>.
- [4] สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรี. ข้อมูลจังหวัดเพชรบุรี และจำนวนประชากรและบ้านแยกตามหมู่บ้าน อำเภอ บ้านแหลม. [อินเทอร์เน็ต]. 2564 [เข้าถึงเมื่อ 2564 กันยายน 21]. เข้าถึงได้จาก: <https://sites.google.com/a/petburi.go.th/big-data/population/population11>.
- [5] องค์การบริหารส่วนตำบลบางขุนไทร. สภาพทั่วไปองค์การบริหารส่วนตำบลบางขุนไทร. [อินเทอร์เน็ต]. 2564 [เข้าถึงเมื่อ 2564 กรกฎาคม 2]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.bangkhunsai.go.th/site/>
- [6] อำไพ สว่างศรี. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้มแข็งของชุมชนตลาดสามชุกร้อยปี อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี [วิทยานิพนธ์ปริญญา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต]. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา; 2552.
- [7] สัมพันธ์ เตชะอธิก และวินัย วงศ์อาสา. สุขภาวะชุมชนเพื่อความอยู่ดีมีสุข. วารสารมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น 2555; 29(2): 1-22.
- [8] สุธิดา บัวสุขเกษม. แนวทางการพัฒนาบทบาทของสภาองค์กรชุมชนในการส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน: กรณีศึกษาตำบลหนองประดู่ อำเภอเลาขวัญ จังหวัดกาญจนบุรี [วิทยานิพนธ์ปริญญาสาธาณสุขศาสตรมหาบัณฑิต]. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์; 2554.
- [9] วิสิทธิ์ ยิ้มแย้ม. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้มแข็งของชุมชนหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบอำเภอเกาะจันทร์ จังหวัดชลบุรี [งานนิพนธ์ ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต]. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา; 2559.
- [10] รพีภัทร์ สุขสมเกษม. ปัจจัยที่มีผลต่อการส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน กรณีศึกษาชุมชนในเขตเทศบาลนครปากเกร็ด จังหวัด นนทบุรี [การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต]. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์; 2559.
- [11] จักรธร พลคชา. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้มแข็งของชุมชนในเขตเทศบาลตำบลเสลภูมิ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด [วิทยานิพนธ์ ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม; 2563.
- [12] ธณัฐ วรวัฒน์. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้มแข็งของชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถีในจังหวัดนครราชสีมา. [วิทยานิพนธ์ปริญญา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม; 2563.
- [13] Pike, Steven D. Destination Marketing : an integrated marketing communication approach. Massachusetts United States : Butterworth-Heinemann. Burlington; 2008.
- [14] Yamane, T. Statistics: An Introductory Analysis. 3rd ed. New York. Harper and Row Publications; 1973.
- [15] Cronbach, L. J. Essentials of Psychological Test. 5th ed. New York: Harper Collins; 1970.
- [16] กิตติศักดิ์ คุ่มวงษ์. แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม : กรณีศึกษาชุมชนวัดบางหัวเสือ อำเภอพระประแดง จังหวัด สมุทรปราการ [วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต]. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี; 2555.
- [17] ปัญญาวัฒน์ จุฑามาศ. ปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับความเข้มแข็งของชุมชนบ้านนาสะอู้งตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน; วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ 2564; 10(1): 1-10.
- [18] Pelasol, J. Igcabugao: A Potential Tourist Destination in the Southern Part of Iloilo, Philippines. International Peer Reviewed Journal JPAIR Multidisciplinry Research is being certified for QMS ISO 9001:2008 by the Anglo Japanese American Registrars of the United Kingdom; 2012.